

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt. Alleluia. (uit de Paasliturgie).

Vroom aandenken aan

Zuster Anna VEYS

van de Zusters van Maria te Brakel.

Zij werd geboren te Machelen (Deinze) op 27 februari 1905 en geprofeet als zuster van Maria te Nederbrakel op 4 augustus 1924. Zij ging ons voor naar de eeuwige vreugde op Paasaterdag 2 april 1983, gesterkt door de H.H. Sakramenten.

Zuster Anna was in gans haar leven en tot in haar sterven toe een stukje echo van Gods Blijde Boodschap door haar stille eenvoud, haar fundamentele eerlijkheid, haar ongeziene dienstigheid, haar oprechte vroomheid, haar zelfvergeten liefde. Zij leefde maar als ze kon geven en delen. Zij was een kloosterlinge zoals God en de mensen ze graag zien.

Ondanks haar zware handicap was ze nooit achterdochtig maar steeds dankbaar als ze in het gesprek betrokken werd. Zij was vergroeid met de parochiegemeenschap van Steenhuizen waar ze 46 jaar haar beste krachten geschenken heeft. Zij was van iedereen graag gezien omdat zij zelf graag zag. Vele parochianen getuigen nu hoe zij in stilte en eenvoud bij zieken- en ouderlingenbezoek steeds een blijgeest en opbeuring wist te brengen. Tot in haar

sterven toe was zij bedacht om de anderen. Hoe dankbaar was zij niet omdat medezusters haar daarbij hielpen: even haar hand vasthouden en haar laten drinken. Zijzelf kwam bij de bediening van het ziekensakrament tot rustige aanvaarding en volle overgave toen ze zei: — Nu mag ik naar de hemel gaan; — doet de groeten aan alle medezusters; — Ik zal ginder onze dingen blijmoedig behartigen. Als zij op Goede Vrijdag zo dikwijls vroeg 'eens drinken, deed dit ons denken aan die Andere stervende: 'Ik heb dorst'. Wat kan 'nog niet weggaan, anders betekenen dan een uitdrukking van eenzaamheid in dit sterfensproces: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten. En naar het einde toe: nu is 't gedaan. Wat kan dit zijn dan 'Het is voibracht'. Drie kruiswoorden welke vertolken, zoals zij het zelf zei: Sterven is toch moeilijk. Maar haar sterven, haar afscheid nemen is maar voorlopig... tot er een weerzien komt, met Pasen. Als Zuster Anna bij Jezus komt, dan wordt zij weer levend. Dat is toch wat ook wij allemaal geloven.

Wij danken de Heer omdat wij Zr Anna in ons midden mochten hebben, een zuster die vreugde uitstraalde binnen de kloostergemeenschap, die voor haar familieleden een warme geneztheid koesterde, die voor ons allen een echo was van Gods Blijde Boodschap.

Namis: vrijdag 29 april te 19u30.